

der i Forvejen laa med Uld, og som ved Tællingen havde opgivet dette, vilde, naar Fordelingen fra Uldnævnets Uldcentral skulde finde Sted, ikke faa samme Kvantum Uld som de, der intet havde; der vilde selvfølgelig blive taget Hensyn til Tekstilfabrikanternes Beholdninger. Med andre Ord: Flytningen fra de mekaniske Virksomheder til Uldcentralen og tilbage igen vilde ofte kun være en Flytning frem og tilbage, der kunde reguleres paa anden Maade, nemlig gennem Nævnets Beslutning, men for at ingen Mistydning skulde finde Sted her, har jeg ikke haft det mindste imod at sige, at denne formelle Aflevering til Uldcentralen, inden det leveres tilbage til Fabrikation, ogsaa skal finde Sted, saaledes at det er klart for alle, at der ved Ordningen selvfølgelig tilsigtes en fuldkommen Udligning og Udjævning i dette Forhold.

Jeg kan altsaa anbefale Tingets Medlemmer at stemme for Flertallets Ændringsforslag og mener, at hele Ordningen derigennem er blevet tilfredsstillende. Der er et Par smaa formelle Ændringer, som jeg ønsker at foreslaa, men da det er mig bekendt, at Sagen tænkes fremmet videre i Dag og et kort Ophold mellem anden og tredje Behandling bliver nødvendigt i Anledning af disse Ændringer, skal jeg standse mine Bemærkninger her, idet jeg om den mere almindelige Side af den ærede Ordfører for Venstres Udtalelser foreløbig blot skal sige, at jeg skal vende tilbage til dem ved Sagens tredje Behandling.

Ordføreren (Hauge): Jeg ønsker at gøre et Par korte Bemærkninger til den ærede Ordfører for Venstre (Jørgen Jensen). Han anførte som en særlig Grund til at give Uldproducenterne en større Tilbageholdelsesret end den af Flertallet foreslaaede, at der var saa stor Forskel mellem Uldprisen og Prisen paa Uldgarnet. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem kan mene, at denne Omstændighed skulde have nogen Betydning med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der fremtidig skal leveres af Uld til Uldcentralen, naar Forholdet er det, at der ikke, efter at Ulden er afleveret, af den paagældende Uld vil blive fabrikeret Uldgarn, som sælges til Priser, der ikke svarer til de Priser, der er betalte for Ulden. Det ærede Medlem ved jo dog, at det er Hensigten, og det er udtrykkelig udtalt i Betænkningen og ogsaa af mig som Ordfører, at der skal fastsættes Maksimalpris paa Uldgarn, paa det færdige Produkt, inden det bringes i

Handelen. Det ærede Medlem kan altsaa ikke have nogen Grund til at mene, at den Omstændighed, at der er stor Forskel mellem Prisen paa Ulden og paa det færdige Produkt af Ulden, skulde være medvirkende til, at man kunde give Uldproducenterne større Tilbageholdelsesret.

Det ærede Medlem mente, at den Mængde Uld, der kunde ventes afleveret, vilde blive større end af mig anført. Jeg tvivler paa, at det ærede Medlem har Ret heri, men det skulde i øvrigt glæde mig, om der blev afleveret meget Uld, saaledes at der her blev nogen Overraskelse. Men jeg tvivler paa, at noget saadant kan ventes. Mine Tal er absolut rigtige. Der var i Februar 1918 knap 250 000 Faar, og jeg har Ret til at regne med dette Tal, naar Talen er om Efteraarsklipningen. Dertil kommer selvfølgelig — hvad jeg ogsaa gjorde opmærksom paa — den Uld, der klippes af Lammene, men denne Uldmængde holder jeg overhovedet udenfor Beregningen. At denne Uldmængde ikke bliver særlig stor i Forhold til Uldmængden af Faarene, er indlysende, det er det ærede Medlem fuldt ud bekendt med. Der er kyndige Folk, der mener, at man vanskelig kan regne med at faa 3 kg i Gennemsnit pr. Faar, og saa bliver der, som jeg har sagt, kun meget lidt at aflevere af den egentlige Faareuld til Efteraaret, hvis Tilbageholdelsesretten udvides til $\frac{3}{4}$ kg pr. Familien medlem. Der bliver da, som af mig anført, kun 15 Tons Uld af Faareulden. Dertil kommer saa Ulden af Lammene; hvor meget det bliver, tør jeg ikke have nogen sikker Mening om.

Det ærede Medlem sagde, at der ved den Form, som § 1, 2det Stykke, havde faaet, var nogen Uklarhed angaaende Tilbageholdelsesretten med Hensyn til Ulden af eet Faar. Jeg mener, at der ikke kan være nogen Tvivl. For imidlertid at umuliggøre, at der overhovedet kan blive nogen Tvivl, anser jeg det for rigtigst, at der mellem anden og tredje Behandling stilles et Ændringsforslag til § 1, saaledes at 2det Stykke eventuelt kommer til at lyde paa, at Producenten i hvert Fald kan tilbageholde Ulden af eet Faar.

Endnu ønsker jeg at gøre en Bemærkning til Venstres Ordførers Udtalelse om den Bestemmelse, som Venstre foreslaar indført i sin § 8, hvori Venstre foreslaar, at „Indehavere af her i Landet værende og her til Landet kommende Beholdninger af Uld af færøsk, islandsk eller fremmed Oprindelse, som i Henhold til Bestemmelserne i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 14. Dec.